

lukket at gaa den Vej. Udtalelser, som jeg i Dag har hørt fra Venstres Side, synes afgjort at tyde paa, at nogen Villighed til at medvirke paa dette Omraade er der ikke. Men, fortsætter det ærede Medlem, der jo her talte om Arbejdsløsheden i Vinter: det kan ikke nytte, at man nu sender Rigsdagen hjem. Det ærede Medlem har naturligvis Ret; det er trist, hvis Rigsdagen skulde blive sendt hjem, uden at virkelig indgribende Foranstaltninger overfor Arbejdsløsheden er iværksat, men det ærede Medlem er noget sent kommet i Tanker derom. Det ærede Medlem synes at have glemmt, at der i Oktober blev forelagt et Lovforslag om Iværksættelse af omfattende Arbejder, og at der ved de Konservatives Hjælp af dette Forslag kom en lille vantreven Krøbling ud nogle Maaneder senere. Af det Lovforslag, der blev fremsat i December Maaned om Hjælp til de arbejdsløse, som under denne Vinters Nødtilstand trængte særlig haardt dertil, er der endnu ikke en Gang kommen et Krøblingeforslag ud. Ved Begyndelsen af Januar Maaned har min Kollega, Indenrigsministeren paa mine Vegne forelagt et Forslag om en Tilskudsordning, som afgjort, hvis det var blevet gennemført, vilde have bragt mangfoldige Arbejdere Beskæftigelse. Det ærede Medlem og hans Parti har imidlertid modsat sig dette Lovforslags Gennemførelse. Om nogle Minutter kommer der ogsaa en Krøbling ud af det her foreliggende Lovforslag. Det skal det ærede Medlem erindre, naar han taler bevægede Ord om Arbejdsløsheden, som vi ikke kan se bort fra.

Schovelin: Den højtærede Minister sagde, at han folte ingen Trang til at vise det Mod, der førte til at bryde med Fortidens skimlede Doktriner og drive protektionistisk Politik i dette Øjeblik, der ligefrem raaber paa protektionistisk Politik. Den højtærede Minister havde ikke dette Mod, sagde han, til at drive en kapitalistisk Politik. Men desværre for ham er det ingen kapitalistisk Politik. Nej, det vilde netop være en Arbejderpolitik, saa vist som Situationen kræver Beskæftigelse, og det eneste, der fra alle kyndiges Side er peget paa som givende Beskæftigelse, netop er og bliver Toldforanstaltninger. Det nytter ikke, at man hæfter en vis Kokarde, en sort Kokarde i dette Tilfælde, paa fornuftige Foranstaltninger, navnlig ikke, naar disse gavner hele den Stand eller de Klassefæller, paa hvis Vegne, oven

i Købet i ensidig Grad, den nuværende Regering taler.

Den højtærede Minister siger, at jeg lokker for Arbejderne, fordi jeg peger paa den simple Kendsgerning, som den højtærede Minister nok skal lade staa, at den amerikanske Arbejds løn ligger langt højere end den engelske, og at dette skyldes den skrappe Toldbeskyttelse, man har gennemført i de Forenede Stater —, det er det Svar, som de amerikanske Nationaløkonomer har givet de engelske, og den Kendsgerning skal man nok lade staa. Hvorledes skulde jeg ved at tale her kunne lokke for Arbejderne? Jeg ser ikke Arbejderne vrimle i tætte Skarer paa Tilhørerpladserne. Jeg er ogsaa overbevist om, at „Social-Demokraten“ ikke i Morgen bringer et langt og udførligt Referat af, hvad jeg har sagt. Det vilde ligne „Social-Demokraten“ meget daarligt, den plejer at behandle Modstanderne paa en saadan Maade, at man ikke faar noget Indtryk af, hvad de i Grunden har sagt, dens Referater er altid af den Beskaffenhed, at Lærerne aldrig faar Lov til at se blot saa meget som Spør af en Anskuelse, der kunde genere de socialdemokratiske Cirkler. Hvorledes skulde jeg da bære mig ad med at lokke for Arbejderne? Hvad er det overhovedet for en Paastand at lokke Arbejderne? De socialdemokratiske Førere derimod, de har altsaa ikke lokket Arbejderne med Løfter om, at naar de blev Regering, kunde de udrette noget for Arbejderne! Nej, det med „at lokke“ er et Fægtekneb, og det har intet at gøre med de Realiteter, som jeg pegede paa.

Jeg har ikke udtalt, at dansk Eksport var ubetydelig eller ligegyldig. Jeg har sagt, at man ikke kunde sige, at Danmark var et udpræget Eksportland, at man snarere kunde sige, det var et udpræget Importland. Men naturligvis maa det eksportere, thi hvorledes kunde vi overhovedet tillade os at importere, medmindre vi ogsaa eksporterede? Ulykken er blot, at vi eksporterer forholdsvis alt for lidt; den megen Tale om den daarlige Handelsbalance betyder nemlig et Misforhold mellem Import og Eksport. Det glædede mig meget, at den højtærede Minister ogsaa for sit Vedkommende vilde hævde Danmarks Toldautonomi, hvad hans forrige Udtalelser ikke tydede paa, men, sagde han, som praktisk Mand maa man indrette sig saaledes, at man tager et vist Hensyn til Ulandet. Ja, men saa er vi netop saa heldigt stillede, at det er til